

ԿոՄիտաս

Գարուն

Հալուն-հալուն,
Սարին, ձորին խօսելեն,
Երես-երես,
Քարեն, հողեն հոսելեն՝
Գարուն իջաւ մըխալով,
Առուն շիջաւ ծըխալով:

Բաղիկ տեսայ՝
Լուսին-ցօղին՝
Լողիկ-լողիկ արբելեն՝
Կանաչ տափերուն:

Առուն փեսայ՝
Հողի գոգին՝
Դողիկ-դողիկ տարփելեն՝
Ծաղիկն ափերուն:

Հալուն-հալուն,
Ծառի, ծաղկի հոտերով,
Երեր-երեր,
Ծովի ցամքի մօտերով՝
Առուն ուռաւ՝ վերացաւ,
Բուր ու առ գարուն հեռացաւ: